

Плач рідної мови

Богдан Лепкий

Плаче удова непотішена,
Син маленький за батьком банує
І ще одну сироту марну
Він лишив, тая ходить, тоскує.

До двора піде, близь порога жде
(Може ждати до судного рана).
А як пан узрить, псам затравить.
"Що ти хочеш, мужичко погана?!"

На приходство йде, може, там найде
Тихий кут і привітливє слово.
Аж там піп гука: "А ти хто така?
Рідна мова?...Бувай нам здорова!"

Де ж її піти? Де приют найти?
В полі з птахом, з звірами в лісі?..
Повертай назад у вишневий сад,
Там у хлопській сховаєшся стрісі.